

Mapa del recorregut realitzat en aquesta excursió

moro i userda. Hi ha terres de regadiu, el rec Sirvent forma el límit septentrional. La cria de bestiar especialment boví i porcí complementen l'agricultura. El poble de 9 m d'alt. L'església parroquial de Sant Cebrià és romànica del Segle XII i fou fortificada. El lloc és esmentat el segle X. Pertangué al comtat d'Empúries. El municipi comprèn els pobles de Vilacolum de Dalt i de Baix i Sant Tomàs de Fluvià.

EL RIU FLUVIÀ neix a la Garrotxa, al grau d'Olot a 920 m. Recorre la Plana d'en Bas desemboca a Sant Pere Pescador, al golf de roses. Té 91 m. De llargària els seus afluents principals són el Bianya, el Llierca i el Borró. El Sert a la dreta. Riu de règim pluvial. A la conca inferior aquest riu alimenta algunes sèquies per al regatge de l'agricultura. Alhora que són aprofitades les aigües subterrànies. El 1860 es va parlar del projecte d'obrir un canal del Nord de Catalunya en part amb aigua del Fluvià. Per aquest riu es poden seguir els passos de la història de la Catalunya Vella cap a Besalú. En alguna ocasió aquest riu ha tingut funció militar. L'exemple més recent és a la Guerra Civil on s'hi establí la darrera línia de resistència per part de les forces republicanes abans de la retirada cap a França, pel febrer de 1939.

Mª Àngels Anglada

Per a poder-nos dedicar a l'explicació de l'obra de Mª Àngels Anglada i l'evolució històrica de l'Empordà hem seleccionat la part central de l'excursió: Vilacolum- el Rourèt-Can Testard - Torroella de Fluvià - Bussinyol -Vilamacolum -Les Closes- Vilamacolum-Vilacolum; de manera que hem pogut anar llegint els fragments de l'obra i la visita als indrets de Can Geli i les Closes. Tot seguit es fa el relat des de l'arribada a Can

Geli, allà ens espera la Núria Geli i Anglada que ens explica aspectes de la casa, dels personatges de la novel·la i de la vida de Mª Àngels Anglada -la seva mare- Visitem la casa per fora, el jardí petit i el jardí gran i des d'allà agafem el camí de les Closes i arribem als dos camps on hi creix l'herba tendra que el bestiar rosega, aquestes dues peces de terra no es llauen, de manera que l'herba del prat hi neix de forma espontània i se'n fa ús ramader, com a l'època que va ocórrer l'obra literària que avui hem vingut a resseguir, en aquest recorregut ens hi acompanya en Jordi de Vilamacolum que ens guia i ens explica que a les closes a l'estiu hi traspua la salabor de l'aigua que puja de la terra i, al capvespre, l'herba del prat fa una aroma diferent de tot altre. Són terrenys que es troben prop dels aiguamolls i en tenen algunes característiques: són camps tancats per arbredes, és una forma que pren la naturalesa, tan senzilla que, davant els nostres ulls atrafegats, sobta la seva nuesa i simplicitat.

Retornem a Vilamacolum, veiem el recorregut del torrent Sirvent que abraça el municipi i en recull l'aigua, també passem per un tros de terra eixuta, antiga vinya que la fil·loxera (Phylloxera vastatrix) de principis de s. XX va arrasar. Tornem pels "Pins" un petit bosquet molt aclarit, que porta a Can Geli. Passem per l'eixida el darrera de Can Geli, on segons la novel·la van entrar els lladres que tant de mal van fer a la família Geli, republicana i federalista. Sorpren tan bellament trobar-nos en el paisatge exacte on es relaten els fets ocorreguts a la pairalia Geli, fa un segle i mig, i poder mirar aquests prats, la casa, estan idèntics; rellegim els fragments de la novel·la i ens adonem que són retalls exactes, és

segueix